Բ. Երկրորդ, զմտաւ ածցէ, թէ որպ̅ Մօսէս ժամանեաց 'ի դուռն երկրին աւետեաց, և արգելաւ 'ի մտանելոյ, 'ի պատճառս միոյ միայնոյ փոքրահաւատութե̅ իւրոյ; և սակայն ա̅ծ կամի և հաճի, որ-ես սրտորջացեալ 'ի մեղաց իւրոց, մտանիցեմ յերանաւէտ երկիրն աւետեաց 'ի երկինս, թէ և լեալ իցեմ այնքանիցս անհաւատարիմ առ ն̅ք յօրէնս և 'ի հրամանս իւրս; ո՜չ խորք ողորմութե̅ն անհնոյ, ո՜չ բարութ̅ի անբաւ գթութե̅ն ա̅յ իմոյ :

Գ. Երր̅դ, վարկանիցէ զինքն իբրև զմաքսաւորն առ դրան տաճարին, որ ոչ իշխէր ամբառնալ զաչս 'ի երկինս, այլ կոծէր զկուրծն և ասէր, ա̅ծ, քաւեա́ զիս զմեղաւորս .

Դ. Երևակերպիցէ զինքն իբրև զանառակ որդի, որկայ առաջի դրան տան հօր իւրում երկնաւորի յետ վատնելոյ զէնչս իւրս բնաւս, Հ̅ր. կորուսեալ զշնորհն և զ բարեկամութ̅ին ա̅յ մեղօք իւրօք, և անառակութ̅ք; արդ բոլորովիմբ սրտորջցէ̅ք, և ընդ́ սպատկառանօք,

ան